83 - त्र्यशीतितम दशकम्
पौंड्रक वधम्, विविद वधम् च

रामेऽथ गोकुल गते प्रमदा प्रसक्ते
हूता नुपेत यमुना दमने मदांधे ।
स्वैरं समार मति सेवक वाद मूढः
दूतं न्ययुंक्त तव पौंड्रक वासुदेवः ॥ ॥83-1॥

नारायणोऽह मवतीर्ण इहास्मि भूमौ
धत्से किल त्व मपि मामक लक्षणानि ।
उत्सृज्य तानि शरणं व्रजमां इति त्वां
दूतो जगाद सकलैर् हसितस् सभायाम् ॥ ॥83-2॥

दूतेऽथ यातवति यादव सैनिकैस् त्वं
यातो ददर्शिथ वपुः किल पौंड्रकीयम् ।
तापेन वक्षसि कृतांक मनल्प मूल्य-
श्रीकौस्तुभं मकर कुंडल पीत चेलम् ॥ ॥83-3॥

कालायसं निज सुदर्शन मस्यतोऽस्य
कालान लोत्कर किरेण सुदर्शनेन ।
शीर्षं चकर्तिथ ममर्दिथ चास्य सेनां
तन् मित्र काशिप शिरोऽपि चकर्थ काश्याम् ॥ ॥83-4॥

जाल्येन बालक गिराऽपि किलाह मेव
श्रीवासुदेव इति रूढ मतिश् चिरं सः ।
सायुज्य मेव भव दैक्य धिया गतोऽभूत्
को नाम कस्य सुकृतं कथमित्य वेयात् ॥ ॥83-5॥

काशीश्वरस्य तनयोऽथ सुदक्षिणाख्यः
शर्वं प्रपूज्य भवते विहिताभि चारः ।
कृत्यानलं कमपि बाण रणाति भीतैः
भूतैः कथंचन वृतैस् सम मभ्य मुंचत् ॥ ॥83-6॥

ताल प्रमाण चरणा मखिलं दहंतीं
कृत्यां विलोक्य चकितैः कथितोऽपि पौरैः ।
द्यूतोत्सवे किमपि नो चलितो विभो त्वं
पार्श्वस्थ माशु विससर्जिथ काल चक्रम् ॥ ॥83-7॥

अभ्यापत त्यमित धाम्नि भवन् महास्त्रे
हा हेति विद्रुतवती खलु घोर कृत्या।
रोषात् सुदक्षिण मदक्षिण चेष्टितं तं
पुप्लोष चक्रमपि काशिपुरी मधाक्षीत् ॥ ॥83-8॥

स खलु विविदो रक्षोघाते कृतोप कृतिः पुरा
तव तु कलया मृत्युं प्राप्तुं तदा खलतां गतः ।
नरक सचिवो देश क्लेशं सृजन् नगरांतिके
झटिति हलिना युध्यन् अद्धा पपात तलाहतः ॥ ॥83-9॥

सांबं कौरव्य पुत्री हरण नियमितं सांत्व नार्थी कुरूणां
यातस् तद्वाक्य रोषोद् धृत करिनगरो मोचयामास रामः ।
ते घात्याः पांडवेयै रिति यदु पृतनां नामुचस् त्वं तदानीं
तं त्वां दुर्बोध लीलं पवन पुरपते ताप शांत्यै निषेवे ॥ ॥83-10॥

॥ सदा सर्वत्र गोविन्द नाम संकीर्तनम् गोविन्दा....गोविन्दा ॥
॥ श्री गुरुवायूरप्पा शरणम् श्री हरये नमः॥

STOTRADHWANI